

1886-03-23

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Holger Drachmann

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

Emneord:
Filantropi, mæcenvirksomhed,
politik

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen skriver et langt vigtigt brev med stærke politiske holdninger.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg 23 Marts 1886

Hr Holger Drachmann

Det har glædet mig meget, at læse Deres fortrolige Meddelelser i Brevet af 19de-d.M., ikke alene paa Grund af dets velgjørende Indtryk, som en saadan tillidsfuld Henvendelse jo maa gjøre, men endnu mere med Hensyn til det Indblik, som Deres Meddelelser giver mig i deres inderste Væsen og i de store Forandringer som deri er foregaaet. Deres Brev er saa indholdsrigt, at det er mig umuligt i et Brev at dvæle ved alt det, som jeg kunde ønske at tale om med Dem og jeg vilde derfor gjerne søge Leilighed til en uforstyrret Samtale med Dem, men endnu lader det sig af Hensyn til Dem desværre ikke gjøre.- Selv ligeoverfor mine nærmeste Omgangsvener har jeg maattet spille Komædie og lægge Skjul paa hvormeget jeg glædede mig over Deres Alkibiades. Dersom jeg pludselig forandrede den Tone, hvori jeg hidtil havde

omtalt Deres Virksomhed, vilde det uundgaeligt have fremkaldt Gisninger om at "der dog vist var noget Sandt" i det udsprede Rygte. Skulde vi altsaa tilfældigt træffe sammen i en større Kreds, vil jeg formeltlade mig præsentere for Hr Drachmann og indskrænke mig til at sige Dem nogle høflige og anerkjendende Ord om Deres sidste Digtværk osv, netop saaledes som jeg vilde tale, dersom jeg ikke havde gjort Deres personlige Bekjendtskab eller rettere: lært at kjende Dem. De maa derfor ikke undres over, at De sandsynligviis hos mange Ældre endnu i nogen Tid vil møde mere høflighed end varm Paaskjønnelse, thi - som De selv rigtigt bemærker - Overgangen maa altid kræve nogen Tid.-Paa den anden Side vil jeg raade Dem ikke at lade Dem af Deres nye Venner af Høire drage ind i Parti-Demonstrationer og i alt Fald kun som Undtagelse, naar De kan gjøre det som en Digter, der fra et overlegent Standpunct med Lune characteriserer Tidens Daaligheder.

Det er mig ufatteligt at man ikke i Frankrig og i andre Lande, som

have indført suffrage universelle, har indset, at man for at undgaae en Pøbel-Absolutisme, maa dele "Folkets" magt i 2 Dele, hvoraf den ene for sig er afmægtig, naar den ikke former sig til en fælles Beslutning, med den anden. Maaske vil det faldee i Danmarks Lod at lære hele Verden hvorledes alle Klasser af Samfundet kunne gøres delagtige i Friheden, uden at Samfundet gaaer til Grunde derved. Men jeg maa ikke glemme at tilføie, at der kræves endnu en Betingelse, en stærk, nedarvet Kongemagt. Det er Frankrigs Ulykke, hvorunder det endnu vaander sig, at det i 1793 overskar dets historiske Traad ved at hugge Hovedet af Kongen. Hvad Folkesouverenitets Princippet har kunnet skabe, har de sidste 100 Aar klart nok lagt for Dagen og nu savner Frankrig det historiske Fundament for en stærk Kongemagt og kan kun sætte sit Haab til Cæsarismen, men Udsigten dertil er fjern og vil neppe aabne sig, før den sædelige og moralske Fornedrelse har naaet den yderste Grændse og med uimodstaaelig Magt fremklader Reactionen.

Luften i hele Eropaa, og altsaa ogsaa her hos os, vil derfor vistnok i lang Tid vedblive at være opfyldt af giftigt Smitstof, og det gjælder derfor om, at man bestræber sig for at rense den aandelige Atmosphære for alle de giftige Organismer eller at gjøre disse uskadelige, ligesom vi af Pateur have lært at gjøre det i den physiske Verden. Dett maa nu være Folketalernes, Forfatternes og Digternes - og altsaa Deres fornemste Opgave! For at bidrage til de materielle Betingelser for at De kan arbeide paa denne Opgaves Løsning, vil jeg med Glæde opfylde det Tilsagn, jeg i Efteraart gav Dem og da jeg af Deres Brev ser at Tiden nu er kommen dertil, skal jeg, saasnart d 1st April er overstaaet, sende Dem det første Bidrag af 1000 Kr og de følgende i Begyndelsen af de næste Par Maaneder. Da Postvæsenet vistnok kjender min Haandskrift, vil jeg lade disse, ligesom andre Breve fremsende til Dem gennem min eneste Fortrolige i denne Sag, Prof. J Steenstrup.

Med særdeles Agtelse
Deres hengivne
J. C. Jacobsen

Carlsberg 23. Marts 1886.

Jr. Holger Drachmann

Det var glædet mig meget; at
læse Deres pædagogiske Meddelelse i Nummer
af 19. d. M.; Bt. alene paa Grund af det vel-
gjærnde Indtryk, som en saadan lilledstift
fremkaldte paa mig, men end ogsaa med
følelsen af det Indtryk, som Deres Meddelelse
gjorde mig; Deres indreste Blik og i de store
Svarudtrykke, som Deres er forvarende -

Deres Blik er som indfaldsbegynde, at det er mig
umuligt, i at gøre at drøge med alt det, som
jeg kunde ønske at tale om med Dem og jeg
ville derfor gjerne søge Lighed til en
uforskyndet Samtale med Dem, men anden
lader det sig af følelsen af Dem de næste Bt.
gjøre - Den lignende for mig i vor gamle
gangsaar var mig urealistisk spille Samtale
og lægge Blik paa Indvirkning jeg glædet mig
over Deres Alkibiades. Derfor jeg pludselig
forandrede den Tale, naar jeg først fandt

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

anvælt Demt Kirkehuset, medts det
meest gærligt faar fremkaldt Gælden og
at der dog vist nok uagat demt. Et indvortes
lygte. Bente vi altsaa tilfaldt lauffe
sammen i en flomm dædt, og jeg faarede
læde mig paa bænken for sig Dronningens
og indstævnte mig di at sig dem uagte
fællige og ansestændts Ord om dem selv.
Liglaasent oftes indlag faaledt som jeg
aldre lade, desuden jeg de fædte gjald demt
personlige klyntestab eller veltens lade,
at kjende dem. De vane dæfats de indvortes
aner at de sandtligens for mange Alde
endnu i vagen det vil medt medt fællige
end vage som fællige, ofi - som de lade
vejligt hævdes - Omgangene vane
allid Læmm uagte det.

Saa den anden Side vil jeg omde dem, de
at lade dem af dem nye Plenum of fæde
drage ind. fæde - Læmm fæde, og i alle
læde dem som kæt fællige, vane de Langgæde
det som en dæfats, der for at ansestændt
Hænder med dem fæde i fæde demt.
Saa sig fæde

Liglaasent i Jule fæde, og alle nye fæde at,
at dæfats indvortes i dem det indvortes et vane
opfædt, of gælligt demt, og det og alder
dæfats ane, et vane dæfats sig fæde at,
vane den vane dæfats Alde og fæde for alle de
gællige Omgangene alle et vane de indvortes.
Liglaasent om af Dæfats som lade et vane det
i den gællige fæde - det vane vane vane
Læmm lade, Læmm lade og dæfats - og
allid demt fæde fæde Omgangene.

Saa at de demt de de vane dæfats fæde fæde
for at de dem vane demt Omgangene Læmm,
vil jeg med Gæde og fæde det fæde, og i
fæde dem demt og de jeg af demt demt fæde
at demt demt med et demt fæde fæde fæde
i 18 Læmm et vane fæde, demt dem det fæde Læmm
of 1000 Læmm og de fæde i Læmm demt of de
vane fæde demt. De fæde demt med demt
fæde vane fæde fæde fæde fæde fæde, liglaasent
anden demt fæde fæde de demt fæde vane
vane demt fæde demt demt fæde fæde fæde.

Med fæde fæde
Læmm fæde
J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Dit er mig udfølgelig et man sk. i Frankrig
og i andre Lande, som Jean i et fast udfølgelig
uendret, for indse, at man for et uendret
en fast - Abstrakt er, man til "Delbet"
Maj 1828, som den er for sig er
spagleg, man den til for sig er
fattet bestemmelse, man den anden. Man
er til fast i Danmark, det er den selv
Norden for det alle Læder af den fast
denne gjæde tilgænger i den fast, inden at
den fast det gæde til Gæde det. Man
for mig er til glæde og det, at det den
anden er til glæde, en fast, inden at
Læderen er. Dit er Frankrig tilgænger,
Frankrig til anden maaned for, at det i
1793 ansees det til den fast er et fast
fast af Læder er fast Læderen inden at
fast det for den fast, for de til 100
Det er det fast, for den er en fast
Frankrig til den fast den fast for en fast
Læderen og den den fast til fast til
Læderen, man den fast det er fast
og det mig er fast, for den fast og
inden at Læderen for man den fast
fast og man inden at fast den fast.

Læder i den fast, og alle fast for er,
at den fast er den fast inden at man
fast, af fast fast, og det fast
for er, at man inden at for er,
man den inden at Læderen for alle de
fast fast inden at er fast inden at
fast man af den fast den fast er fast
er den fast den fast. Dit er man man
Læderen, Læderen og den fast - og
alle den fast inden at fast.

Det er det fast til inden at fast
for er det den fast for den fast inden at
for mig er fast fast det fast for
fast man den fast og den fast er fast
er den fast inden at er fast, inden at
er 1te April er inden at, fast den fast fast
af 1000 K og den fast i fast inden at
er fast fast inden at. Den fast inden at
fast inden at fast inden at, for den fast, inden at
anden den fast inden at den fast inden at
inden at fast inden at: den fast, fast J. den fast.

Man for det fast
den fast
J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV

CARISBERGFONDET

